

Mír si někdy představujeme jen jako klid zbraní či jakousi vnější pohodu, ale to ani zdaleka nevystihuje jeho pravou vnitřní podstatu. České slovo mír vhodně vyjadřuje, že v něm jde především o správnou a zdravou míru všech věcí. O přiměřené spravedlivé uspořádání vztahů, které odpovídají Boží vůli. Papež František vydal, jako každý rok, k letošnímu dni poselství ke Světovému dni míru: „Mír je plodem vztahů, které uznávají a přijímají druhého v jeho nezcizitelné důstojnosti, a plodem spolupráce ve snaze o integrální rozvoj všech lidí a všech národů.“

Mír, o který dnes církve po celém světě prosí, směřuje k tomu, aby vztahy mezi lidmi znovu odpovídaly Božímu řádu, Boží vůli, Božímu, nikoli našemu úmyslu s člověkem a se světem. Právě z tohoto důvodu již starozákonný lid prosil Boha o požehnání, to jsme slyšeli v prvním čtení z prastaré čtvrté knihy Mojžíšovy. Požehnání už tehdy udělovali kněží, zejména na závěr náboženských slavností v závěru roku, o nejvýznamnější slavnosti, takzvaném Svátku stánků. Každé takové požehnání zahrnující prosbu, aby Bůh dopřál člověku pokoje, bylo už tehdy především uznáním Boží moci, Boží svrchovanosti. Člověk tedy neprosí, aby mu Bůh pomáhal, v jeho čistě lidských plánech, ale naopak se přimyká a hlásí k Boží vůli. A Bůh slibuje, že ho tehdy na jeho cestě bude provázet. V požehnání Bůh ukazuje člověku svou jasnou tvář, jako by se na něho usmál, potvrdil mu, že je dobrý, milostivý a štědrý. A člověk tím, že požehnání přijímá se vlastně zavazuje, že v nastávajícím období bude následovat Jeho vůli. V tom se povaha požehnání za tisíce let nezměnila a stejné požehnání si vyprošujeme i dnes pro celý začínající rok i pro roky příští.

A proč nám Církev v právě v tomto okamžiku před oči staví Matku Boží Pannu Marii? Protože je nám největším a nejvýznamnějším vzorem požehnaného života. Vzorem člověka, který přijímá požehnání jako závazek následovat Boží vůli za každé situace až do krajnosti. Bůh v Panně Marii vyjadřuje člověku, který přijme Jeho požehnání, takovou důvěru, že nechává svého Syna prožít po jejím boku celý pozemský život. Jakoby té dívce z Nazareta, v mezích Jeho vůle, kterou přijala, dával i nad sebou, nad Bohem moc. Nakonec ji učiní Královnou nebe i země, všeho stvoření. V návaznosti na Mariinu celoživotní péči o svého vlastního syna Ježíše, Kristus sám těsně před smrtí ze svého kříže, projeví vůli, aby Panna Maria byla matkou nás všech. Tedy tou, která po Jeho boku navěky zůstane, aby k Němu přiváděla své další syny a dcery, aby byla matkou všech spasených.

Jak píše svatý Pavel Galaťanům v dnešním druhém čtení: Syn Boží se narodil ze ženy, a tak jsme byli přijati za syny. Do její mateřské péče dnes svěříme vás všechny a celou diecézi. Do nového roku vám přeji a vyprošuji, abyste ve všech radostech a strastech dokázali na první místě vyhledávat právě Matku Boží Pannu Marii, abyste všechny radosti a strasti svého života svěřovali a v modlitbě předkládali zejména jí Panně Marii. Abyste hluboce s ní hledali a snažili se následovat Boží vůli a stali se tak příjemci Božího požehnání, které vede k míru a pokoji v duši, v rodině, ve společnosti i mezi národy. Tak ať se ve shodě s Boží vůli i stane. Amen.